

Zekeriya Sertel, FIEJ'in kararını sevinçle karşıladı

Kosta DAPONTE

PARIS — Uluslararası Gazete Sahipleri Federasyonu (FIEJ) Yönetim Kurulunun son toplantısında memleketine bir an önce dönebilmesi için Türkiye'deki üst kurumlara başvurmak konusunda oybirliğiyle alınan karardan sonra kendisiyle konuştuğumuz Zekeriya Sertel, bu kararın kendisini çok sevindirdiğini ve duyulandırdığını söylemiştir.

86 yaşında olan ve 1969'dan beri Paris'te yaşayan Zekeriya Sertel, FIEJ'in kararından sonra kendisine yönelttiğimiz sorularımızı şöyle yanıtlamıştır.

«FIEJ örgütünün bu kararı beni çok sevindirdi ve duyulandırdı. Yıllardır özlemi içinde yaşadığım yurduma dönmek olanaklarını görür gibi oluyor ve heyecanlanıyorum. Benim gibi 25 yıl yurdundan uzak kalmak zorunluğunu duymuş bir kişinin bu heyecanını kolay kolay

(Devamı Sa. 9, Sü. 3 de)

- YILLARDIR YURT DIŞINDA YAŞAMAK ZORUNDA BIRAKILAN EMEKTAR TÜRK GAZETECİSİ: «ÖZLEMİ İÇİNDE BULUNDUĞUM YURDUMA DÖNME OLANAKLARINI GÖRÜR GİBİ OLUYORUM» DEDI

Zekeriya Sertel

(Baştarafı 1. Sayfada)
anlayamazsınız. Ben tam 25 yıldır yurdumun yüzünü göremedim. Özem denilen dayanılmaz çilenin çeşitlerini çektim. 25 yıl dış ülkelerde bir sürgün gibi yaşadım. Gün oldu gözyaşlarımı tutamadım. Sonradan öğrendim ki, Bakanlar Kurulu benim yurda sokulmamama karar vermiş. Paris'e geldikten sonra bir daha pasaport istedim. Gene Ankara'dan ses çıkmadı. Sonunda bir Türk vatandaşı olarak 1970 başlarında kimlik kâğıdımla yurda girmeye karar verdim. Fakat bu girişim de benim için çok acıklı bir sonuç verdi. Yeşilköy Havaalanından geri gönderildim. Ne var ki, yılmadım. Bir gün yurduma dönmek umudunu hiç yitirmedim. Çünkü, günahsızım. Hakkımda verilmiş bir mahkeme kararı yok. Hiçbir suçtan hükümlü değilim. Aleyhime gösterilebilecek hiçbir belge yok. Hakkımda alınmış karar tamamıyla keyfi ve yasalara aykırıdır. Bir gün yurdumda hukuk devletinin kurulacağı kuşkusuzdur. O günü bekliyordum. Bu arada iç ve dış basın örgütleri bu zulme bir son verilmesi için harekete geçmek ihtiyacını duydular. Meslekdaşlarıma içte ve dışarda son kerte borçluyum. Beni unutmamış olmaları bile benim için büyük bir tesellidir. Umarım ki, bu girişimlerden sonra hükümet de yapılan yanlışları ve yasa yoluna gelerek hakkımda yurda sokulmama kararını değiştirmek ihtiyacını duyar. Ben de, sevgili yurduma kavuşurum.»

«Bu konuda Danıştay'a başvurduunuz mu?»

«Yeşilköy'de geri çevrildikten sonra bir vatandaş olarak bu kararın iptalini istedim. Danıştay, 20 Ocak 1973 tarihinde hükümetin beni memleketten çıkarma kararını iptale karar verdi. Buna rağmen, hükümet sınır kapılarına benim serbestçe girebileceğim hakkında herhangi bir emir vermedi. Yani, Danıştay'ın kararına uymadı. O gün bugündür ben de ister istemez burada kaldım.»

